

فهرهیدوون ئه‌رشه‌دی

با نه‌دیوان، بۆ کێ به‌رن سکاڵایان

په‌روه‌ر

تاکی به‌دیار ئه‌م کلله ژهنگرتوانه‌وه دانیشتن؟
 تاکی تیشهی نه‌دیتنی ئه‌و دیوی دیواره‌کانی به‌مانتاشی؟
 تا چهند له‌م قۆزاخه تاریکه‌دا
 بۆ جووتی بال، له‌پ بکوئین؟
 له‌بن شووره‌ی ئه‌ستووری زه‌ماندا
 په‌یژه‌ی شادومانیا‌ن پرتووکاوه
 دهرگایه‌ک!
 له‌م بیابانه ته‌نگه‌ی له‌شا
 تۆزای و خه‌مباره گیان،
 رینگایه‌ک،
 نادیا‌ری هه‌میشه بیدار، ئه‌ی با!
 په‌نچه‌ریه‌ک!
 (دلدانه‌وه‌ی با، بۆ بێ ئارامه با‌برده‌له‌کان)
 به‌چی ئارام دهرگری دله‌راوکی‌ی دایه‌ک؟

به چ مۆسیقایهک دهنۆی فخره ماسی،
له چی ناسله میتهوه مامزیکه تهنیا
کهمن پیتی نه زانم؟
منم نهو نادیاره ناسکهی له ده لاقه ی دلی هه مووانه وه دیمه ژور و
قفلی سندووقی رازه کانتان ده که مه وه!
له ئیوارانی رهنگین به خه نه ی شادومانی
فوو ده کهم له پشکۆی هه زه کان،
ناگری وه سه سه ی هه واییتان هه لده گیر سینم و
بخووری نیازی داپیرمه تان ده کوژیته وه.

(کله بیه کی نامورادانه)

رهوا نه بوو ئه ی با!
رهوا نه بوو، غه ربیان به غوربهت بلاوینی و
رهندان به عهتری زولفیک ویرانتر و بی سامانتر بکهیت!
تۆ فه رمانروای له شکری دۆراوی خولیاکان و
پاسه وانی خه زینه ی ده سه لاته نغوژکانمانی.
نه مامی و جوودمان له بهر هه ژمه تی هاتوچووتا چه میوه ته وه،
که ره له م بیابانی و جووده دا لایه کمان لی نه که یته وه
سه رابه رهنگاو پنگه کان ده مانخا فلین.
که ره نیشانه بیه که هه لئه واسی
له م لمستانه بی ئاسۆده یه دا ری دهرناکهین.
ئیمه که مهستی لا چاوی بیوه زنی خاکین،
کوړینیمان به کام کازیوه بناسینین؟
چ چیژی له بوونی یاسه کانی بهرده لاقه ی بوونمان ببهین؟
(وهسفی با، له کرده وه ی ئه زه لیانه ی)
له وه ته ی دهریا دهریا یه و چیا چیا

من بەسەر نەرمە شەپۆلەو، لە تەك پەرییە دەریایەکاندا و
 لە پێخەفی پەری گۆلدا
 لەگەڵ کێژۆلەکانی کزینگدا دەنووم و
 خەون بە سەلتەنەتی خەزانەو دەبینم،
 بۆن بە خونچەو دەگەم تا بیکەس نەبێ
 لە هەلبژاردنی ئایندەي ناسکتەین گۆلدا
 هەوەسی نەمان بەسەر شکۆفەدا دەبەشمەو
 لە گۆفەندی سویتسکەدا بە کاژی مار، سەرچۆپی دەگرم.
 لە ژێر بآلی کێژە لادیتیەکانەو دەیم و
 پەنگی قژی بێوژنان بە شوگار پیشان دەدم.
 لە مەیخانەي بن ئەشکەوتەکاندا
 کوێ لە جنیوی مەستانەي سەردارەکانی جەرگەي شەر دەگرم و
 لە سەنگەرە چۆلەکانی پاش چەنگدا
 تۆزی غوریەت بە کاکۆلی شەهیدەيکی نەنێژراو و دەپژینم
 بەشانەکانی هەنگویندا دەگەریم و تامی ژیانتان لێ شیرین دەگەم
 هاژەي من و لەرینەوێ گەلا و کرانەوێ پەنچەرە، نیشانەکانی بوون
 لیم تێ بگەن!
 (تێنەگەیشتن لە با، تێنەگەیشتن لە خودە)
 سیبەرەکانمان ماندوون ئەي با،
 لە کوێن بەندەرەکانی ئاسوودەيی؟
 لەبەر شەکەتی ماسوولکەکانی پۆحمانە، نایینە دیدارت
 لەبەر هاژەي خولیاکانە لە تۆ ناگەین،
 پیمان بلێ
 کێ جیاوازی سێبەری گۆچانی پیری و
 رووناکی خەونەکانی جەوانیمان بۆ تەفسیر دەکات؟

چى بگهين به رهشهبای ناو ئيسقان و خوځلميشى رهگهگانمان؟

كس وهكو تو

شارهزای چاروگه كشتى حقيقت نيبه،

هر تو كلىنى رۆحمان به زمزمههى فنا پر دهكهينهوه.

هر تو بهسهر برژانگى برينداراندا رهت دهى

كزهى جهركى داىكان بهرهو چياكان دههينى و

شهرمهزاريش نيت.

(با، له كاتى سهرخوشى نيوشهواندا

من شهپولانم به درياو

لهنجه به درمخت و فرينم به بالنده ناساند،

من تنيايى قهبرستانهكان دهشكينم.

زهرد رهنگى به گهلا دهناسينم تال قهدهرى چريكه و تنيايى بولبول بگرى

خهزان چ ئالاپهكى مهزنه بق سهدارتيكى وهكو من!

ههلكورمكاني بالندهيهك بهسهر شانمهوه.

شكويهكى نادياره، بييينين.

(دلتهنگيههكانى بولبول بق با ئاساييه)

ئهى رازى به گريهى كوڅ و ئاشنا به تاراجى خهزان!

كه دهست دهخهيقته ناو پرچى درمخت ،

دله خورپيى گهلا، له ناو لهپى مهرهبانيندا ئارام دهگرئ،

گهوالهكان شهيدا دهبن و

جهنگهڅ به بوئى بارانتيكى سهير، سهرمهست دهبي.

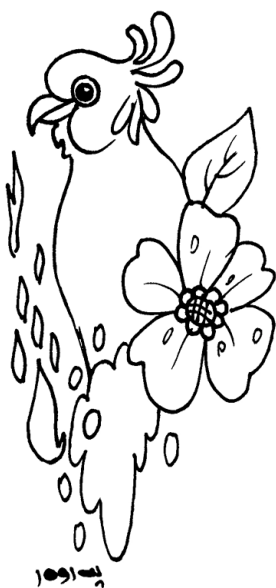
وجودتيكى خاموشه درمخت

گر تو بهدهوريا نهگهپيى

نهبوونت چ بهختهوهريههكى مهزنه

بق جله شوڅردراوهكاني بهر ههتا،

بق بهرز بوونهوهى كهرامهتى كوڅاره!

په ۱۰۰۱

گەر تۆنەبى
 چۆن گورگ شوپن پىي نىچىرىكى برىندار ھەلبىگىرى؟
 (كۆتايى پەيفىن، سەرھتاي سەرسامىيە)
 ھەر بەرداشى زەمانە دەمانھارپى،
 ئەگىنا بەخت ئەۋەندەش ھەزى لە رەنگى رەش نىيە!
 رەنگىكى ترمان بۆ بەيئە، با ئەم بەختەي پى بگۆپىن.
 گەر بالەكانت ماندوۋى ئەۋ ھەموو گەرانەيە
 بەسەر لقتىكى پر كرىشمەي دلمەۋە ھەلنىشە.
 من نەمتوانى ئەي با، من نەمتوانى ئەي مردن بە ژنىكى تر بژىم.
 خەۋفى ھەقىقەتتىك لە دالما دەژيا، زەمەنى پىرتر دەكرد.
 بەكردارى ھەۋدالان
 سەرم لەم ئاشوۋبە دەرنەكرد.
 بلى با ئەۋ ئەستىرەيەي بەناۋى منەۋە لە ئاسماندا دەجىريۋىنى
 دايگرن و
 بە گەردنمى خۆزگەكانىدا ھەلىۋاسن،
 دلنىام بە شىۋازىكى تر دەژىن و
 ئەم شىۋە مردنە بىتەمانايەشيان بە دل نابى.
 ھىچ كلىلى ئەي با!
 ھىچ كلىلى لە ناۋ لەپى رۆژەكاندا نەبوو
 دەستى ژيان، دەستىكى بەتال بوو. دەستىكى بەتال!
 (با، پەيامى بۆ ئارامى،
 با، دوۋپات بوۋنەۋەي بالى پەرسىلكە،
 با، داستانى ۋەيلانىيەكانى ئىمە لەم ھەستىيە ئاشوۋبەدا.)